

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: JULEHILSEN TIL 'NAVERNE' I ZÜRICH

Citation: Aakjær, Jeppe: "JULEHILSEN TIL 'NAVERNE' I ZÜRICH", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 74. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid69128/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

DE FATTIGES JUL.

LYSET tændt,
 Minderne tændt,
 Sind og Øje fra Styghed vendt;
 Døgnnet danser med hoppende Hjul,
 Freden gemmer sin Sne til Jul,
 drysser den paa vore Saar!

Paradis,
 Dronnernes Dis . . .
 Glem i Aften dit Livs Forlis!
 Sorgen suger i mig som i dig,
 denne Kvæid viser Stjærnen Vej,
 vov dig da ind i dens Glans.

Skjønne Maal,
 hellige Maal:
 Smilet fylder den sultnes Skaal,
 Lyset strejfer en graadskjæmmet Kind,
 varme Hænder bær' Fadet ind, —
 Godhed, o Jul, er dit Navn!

18/12 1911.

JULEHILSEN

TIL „NAVERNE“ I ZÜRICH.

Vi sidder herhjemme og længes derud
 mod blinkende Tinder og Floder,
 mod Liv der ej drukner i Graahed og Slud,
 mod Kjøbslag i fremmede Boder,
 mod Alper i Glød, mod en høj Horisont,
 mod Rejser og Router al Jorderig rundt,
 — bort, bort fra de stængende Gyder!

I gaar vel og stirrer jer Øjet i Vand
 paa alle de funkende Tinder
 og længes herhjem mod vort taagede Land
 med alle dets Juletræsminder,
 mod Hytten og Hyggen — en Kjærest', en Bror,
 mod Haandtryk og Smil — og en krumbøjet Mor,
 der blunder i Stolen bag Ovnen.

Saa længes og trænges hver kvindefødt Sjæl
 fra Livsløbets Stunder begynde,
 mens Støvlerne stødes for Taa og for Hæl,
 og Saalerne slides saa tynde.
 — I Længsel at vandre mod uviste Maal
 med tusinde Mil bag den lasede Saal
 er Lov for en Ranselens Ridder.

18/12 1911.

PIGEN PAA DIGET.

TIL EN GÆLISK MELODI.

GJØGEN kukker, Solen svinder,
 Duggen falder stille paa Moders Bleg,
 Himlens Sky faar røde Kinder,
 Hjærtegræsset ringler mod Siv og Fleg.
 Faar og Gjed mod Kvælden bræger,
 Møllens Vinger gaar mod Vestens Skjær,
 Klokken ringer fjernt bag Heden,
 der hvor rank han vandrer, min Hjærtenskjær.

Lille Hjejle, du skal føre
 alle mine Længsler til ham, du ved,
 fløjte Ømhed i hans Øre,
 over Mosen bære min Kjærlighed.
 Til hvert Prik, din Vinge smykker,
 hefter jeg et Kys, til ham et Laan;
 gule Hjejle, bær dem varligt,
 giv dem ej til Pris for Gjøgens Haan!